

Презентація
на тему:

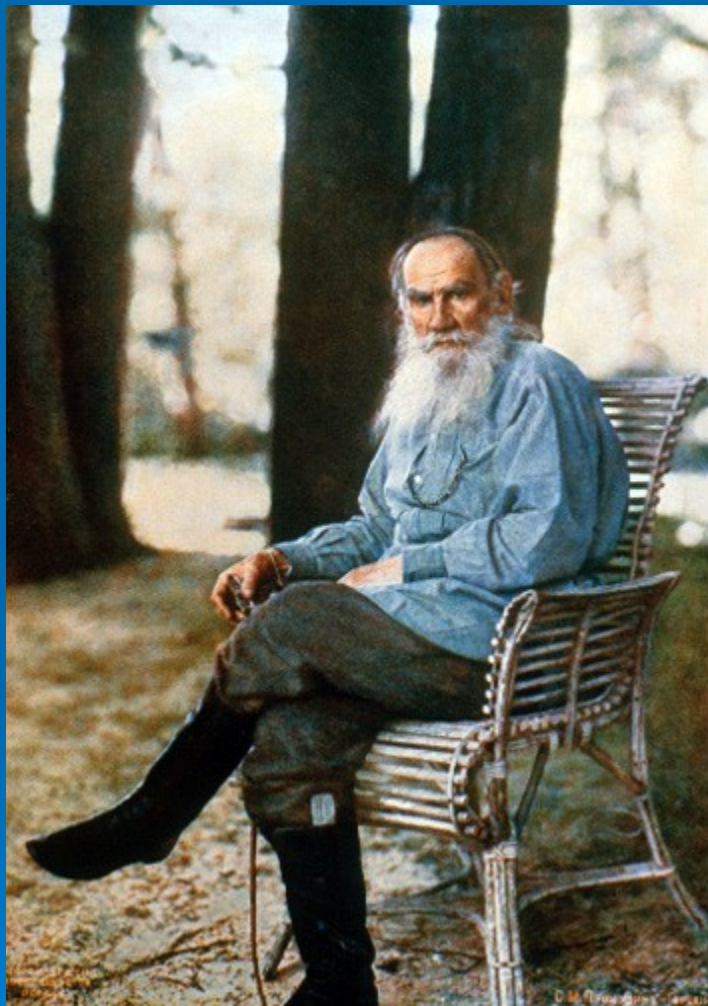
“Лев Толстой і Україна”

Підготував:

учень ТТЛ

групи ТЛ-32

Магега Назар

- **Лев Микола́йович Толсто́й** (28 серпня (9 вересня) 1828, с. Ясна Поляна, Тульська губернія, Російська імперія — 7 (20) листопада 1910, станція Астапово, Рязанська губернія) — один
- із найвідоміших **російських** письменників і мислителів. Учасник оборони Севастополя. Просвітитель, публіцист, релігійний мислитель, його авторитетний погляд послужив причиною виникнення нової релігійно-моральної течії в Росії — **толстовства**.
- Член-кореспондент Імператорської академії наук (1873), почесний академік за розрядом красного письменства (1900).

- Письменник, ще за життя визнаний очільником російської літератури. Творчість Льва Толстого ознаменувала новий етап у російському та світовому **реалізмі**, виступивши містком між класичним романом XIX століття та літературою XX століття. Лев Толстой сильно вплинув на еволюцію європейського **гуманізму**, а також на розвиток реалістичних традицій у світовій літературі. Твори Льва Толстого багаторазово **екранізувались** та інсценувались у **СРСР** і за його кордоном; його п'єси ставились на сценах усього світу.
- Найвідомішими творами Толстого є такі романи як «Війна і мир», «Анна Кареніна», «Воскресіння», автобіографічна трилогія «Дитинство», «Отроцтво», «Юність», повісті «Козаки», «Смерть Івана Ілліча», «Крейцерова соната», «Хаджі-Мурат», цикл нарисів «Севастопольські оповідання», драми «Живий труп» і «Влада темряви», автобіографічні релігійно-філософські твори «Сповідь» і «У чому моя віра?» та інші.

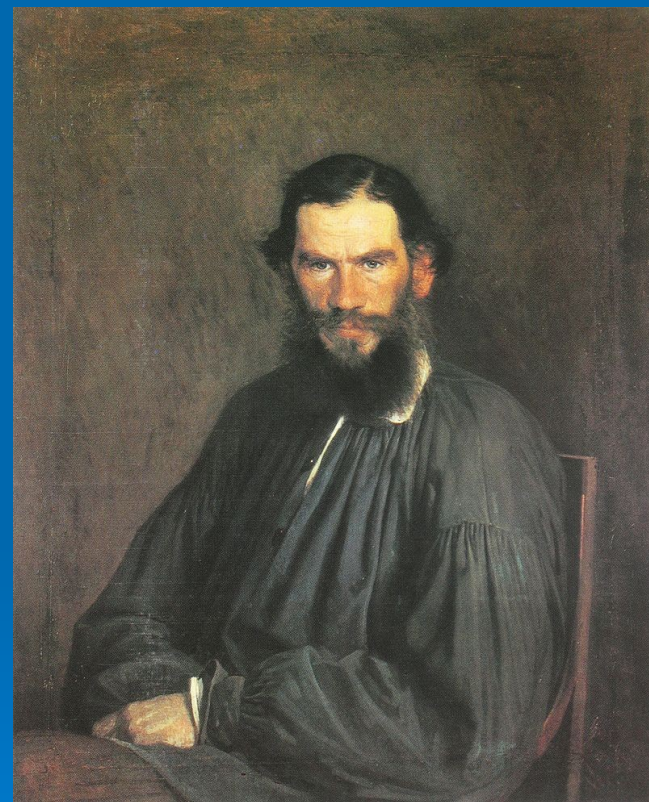

Стела на пам'ять учасника
оборони Севастополя 1854—
1855 рр. Л.Толстого біля 4-го
бастіону

- Лев Миколайович із особливою симпатією ставився до українського народу. Він не раз бував в Україні, 1879 р. відвідав Києво-Печерську лавру, Софійський і Михайлівський собори, духовну академію, ознайомився з археологічним музеєм. Ті київські враження знайшли відображені в його праці "Дослідження догматичного богослов'я". В 1884 р. Толстой відвідав стародавній Чернігів, гостював у художника **Миколи Ге** на хуторі Іванівському (тепер с. Шевченко). У листах до Олександра III та Миколи II й публіцистичних творах з обуренням писав про жорстокі репресії проти учасників селянських заворушень у Харківській і Полтавській губерніях.

- Толстой знав поезію **Тараса Шевченка**, особливо високо цінував його "Наймичку". Близьким йому було вчення українського філософа **Григорія Сковороди**, якого він називав мудрецем. Письменник листувався з **Марком Вовчком**, **Дмитром Яворницьким**, зустрічався з **Марією Заньковецькою**, **Марком Кропивницьким**. Образи українців змальовані ним в оповіданнях "Рубання лісу", "Севастополь у серпні 1855р." В основу одного з його народних оповідань "Старий у церкві" покладено українську легенду "Святий і чорт". На зустрічі з групою українських студентів автор «Війни і миру» говорив: "Щасливі ви, що народилися серед народу з такою багатою душею, народу, що вміє почувати свої радості й так чудово виливати свої думи, свої мрії, свої почуття заповітні. Хто має таку пісню, тому нема чого боятися за своє майбутнє. Його час не за горами. Вірте чи ні, жодного народу простих пісень я не люблю так, як вашого. Під їхню музику я відпочиваю. Стільки в них краси й грації, стільки здорового й молодого почуття й сили!".

- Цікавий спомин про свою зустріч із Львом Толстим залишив український історик Дмитро Яворницький. "Широкоплечий, бородатий, з ясними сірими очами, у сукняній серм`язі, в сірій шапці й просторих валянках на ногах під колір шапки й серм`яги.
- - Я маю честь бачити Льва Миколайовича Толстого?
- - Він і є. А Ви хто такий?
- - Ми з Вами маємо спільного друга - художника **Іллю Юхимовича Рєпіна...**
- - То Ви будете професором Яворницьким, з якого Рєпін малював писаря на картині "Запорожці пишуть лист турецькому султанові"?
- - Так, я і є той писар.

Портрет роботи Івана Крамського, 1873

- - Ніколи не бачив Вас, а здогадався.
- - Лев Миколайович, дозвольте потурбувати Вас запитанням в одній дуже болючій для нас, українців, справі.
- - Будь ласка.
- - Чому Ви, росіяни, не сприяєте тому, щоб наші діти вчилися в школах нашою мовою? Ви, великий художник російського слова, зрозумієте наше горе: діти, пробувши кілька років у школі, виходять із неї з такою поганою, покаліченою мовою, що вона - й не українська, і не російська, а якась мішанина.
- - А хто забороняє вчити ваших дітей українською мовою ? Забороняє вам не російський народ, а російський уряд на чолі з **Побєдоносцевим** ...
- Що стосується мене, то я дуже люблю вашу народну українську мову, дзвінку, барвисту і таку колоритну. У вашій мові стільки ніжних, сердечних і поетичних слів: ясочка, зірочка, квітонька, серденько.
- Після цих ніжних слів Лев Миколайович почав читати з пам'яті поему Шевченка "Наймичка". Читав добре, з гарною вимовою й з вірними наголосами, немов її читав українець..."

- Як про великого майстра слова писали про нього Леся Українка, В. Стефаник, О. Кобилянська. І. Франко був одним з активних популяризаторів і дослідників творчості Толстого, сприяв виданню його творів у Західній Україні, де в ХІХ столітті й з'явилися перші їхні переклади українською. В ХХ столітті всі його значні твори переклали В. Щурат, Г. Хоткевич, О. Кундзич, О. Хуторян, Є. Дробязко та ін., а в 1960 р. у Києві побачило світ зібрання творів Толстого українською мовою в дванадцяти томах.

Дякую за увагу!

